

ÅRGÅNG 2

NR. 1 1978

Tidskrift för ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

**UFO-logi Astronomi
Parapsykologi m.m.**

Utgiven av

Sala Amatörförening

för

Tvårvetenskap

SATURNUS NR 1/78
ÅRGÅNG 2

medlemstidning för
SALA AMATÖRFÖREN-
ING FÖR TVÄRVETEN-
SKAP (SAT).

Ansvarig utgivare:
Styrelsen.

ADRESS;
SAT
ÖSTRA TULEGATAN 43
733 00 SALA

TEL: 0224-12182

POSTGIRO: 20 55 33-3

Prenumerationsavgift
27,50 för 1978

Utkommer ca 6ggr/år.

VÅL MÖTT

Nu kör vi igång för år 1978. Vi hoppas att vi ska kunna åstadkomma en bättre tidning än förra året. 1978 räknar vi med att det ska komma ett genombrott i UFO-frågan. Detta kommer till stor del att bero på den nya 100-miljonersfilmen NÄRKONTAKT AV TREDJE GRA- DEN vilken får Europapremiär i Stockholm den 24/2. Vi inom UFO-Sverige hjälper till att lansera filmen i Sverige. I gengäld får vi textreklam på en affisch och i en tidning som har distribuerats över hela land- et. I USA steg intresset för UFO-problemet enormt eft- er att filmen visats och vi väntar en liknande upp- gång även här i landet.

Alla medlemmar från förra året har tyvärr inte betalt årets prenumerationsavgift än, och vi hoppas att ni som ej har betalt gör detta omgående. Sätt in 27,50 Kr på postgiro 20 55 33 - 3 och skriv pre- numerationsavg. 1978 på meddelande till betalnings- mottagare.

Vi räknar att i mitten av mars kommer vår ungdomsverksamhet i skolorna igång på allvar. Lokaler har ställts till förfogande och övrigt materiel får vi låna från olika kommunala instanser. Vi räk- nar att vi på detta sätt ska kunna uppväga den något skeva bild dagens ungdom får sig itutat i skolorna. Vi ska träffas 6 - 8 ggr per år. Vi kommer på dessa möten att ge ungdomarna fortlöpande in- formationer om vad tvärvetenskapen står. De ska här få chansen att själva skapa alternativa lösningar på problem som den etablerade vetenskapen säger sig att de slutgiltigt har löst.

Ett informationspaket har tagits fram på begäran från skolor, ungdomsgårdar m.m. Paketet innehåller en presentation av föreningen, en informationsbilaga över ämnesområden vi ställer upp och leder debatter, temaprogram och praktiska övningar. Vi skickar nu detta informationspaket till berörda parter och hoppas att vi får mycket att göra.

Återigen måste vi efterlysa kritik. Vi måste ha objektiv kritik för att bli bättre. Vidare vill vi ha frågor, eventuellt ska vi i tidningen öppna en frågespalt. Fråga om allt mellan himmel och jord, ~~gärna om himmel och jord.~~

Insändare tas emot med öppna armar. Kom med dina åsikter och teorier så ska vi publicera dessa i Saturnus.

För att Saturnus ska gå ihop i år krävs det att antalet pre- menuanter överstiger 52 st. Har ni någon som är intresserad av vad vi skriver så be den ta kontakt med oss för vidare upplysningar.

*
HÅKAN

TID OCH TYNGD I RYMDEN

Kommer vi att besöka andra bebodda världar trots de svindlande avstånden? - Ja, säger vetenskapsmännen: Tid existerar inte i universum och därför kan vi färdas i universum så långt som helst.

Om en tvillingbror reser ut i rymden till stjärnan Proeyon på cirka 14 ljusår från jorden och han är 20 år gammal vid starten och färdas med ljusets hastighet, så finner han vid återkomsten att brodern blivit 37 år medan han själv bara blivit ett par år äldre. Detta paradoxala påstående framförs av fysiker och matematiker som mer än dödliga fattar konsekvenserna av Einsteins relativitets teori. Albert Einstein har byggt upp sin teori på matematikens orubbliga lagar och att en kropp som inte påverkas av någon kraft, rör sig efter en rät linje i den fyrdimensionella världen.

Det betyder att varken avståndet mellan två punkter, eller tidsskillnaden mellan två olika platser inträffade händelser, äger absolut fysikalisk betydelse utan bedöms olika av observatörer, som befinner sig i likformig rörelse i förhållande till varandra. Det kan till exempel hända att en iakttagare anser att en händelse A inträffar före händelse B, medan en annan iakttagare med full rätt anser att B inträffat före A. Däremot har en viss kombination av avstånd och tidsskillnad absolut betydelse för alla observatörer som rör sig liformigt i förhållande till fixstjärnorna. Enligt denna teori kan man alltså ej tillskriva tid och rum självständig existens.

Uppgiften om tvillingbröderna står dock inte oemotsagd. Andra väl så ansedda auktoriteter på området förklarar att den resande brodern kommer att förlora sin tidsvinst på vägen hem. Andra vetenskapsmän, särskilt sådana som är hemmastadda inom biofysiken och medicinen, håller före att det biologiska åldrandet ingenting har att göra med tidens relativitet.

Resultatet har blivit en vetenskaplig strid. Företrädarna för den Einsteinska riktningen är bland andra dr Edwin M McMillan, professor vid det berömda strålningslaboratoriet vid Berkley-universitetet i Kalifornien. Bland hans mest paradoxala påståenden är att en matematisk kanyl enligt relativitetsteorin visar att en person kan resa 2.400.000.000 ljusår och inte begagna mer än 42 år av sitt liv på trippen. Ett ljusår - det avstånd som ljuset tillryggalägger under ett år med en hastighet av cirka 30 000 mil/sek.

Vår svenska medicinska rymdexpert professor Carl-Johan Clemedson, är inne på samma ämne i ett uttalande i "Teknikens värld" 1964. 'Han säger: "Astronauten A återkommer alltså biologiskt yngre än brodern B som varit kvar på jorden. Själv märker naturligtvis A ingen förändring. Han lever och åldras som vanligt. Men hans hemmavarande anförvanter kommer att finna att han åldrats långsammare än normalt. Om A kunde uppnå en fart ännu närmare ljushastigheten, skulle han faktiskt kunna färdas runt hela universum under sin livstid, trots att han då han kommer tillbaka till utgångspunkten, skall finna att kanske 1.010 år har förflutit, och att hela jorden och hela solsystemet och de stjärnor han mindes hade förändrats till oigenkännlighet", slutar professor Clemedson, men tillägger att "för

att man säkert skall kunna kontrollera tidsdilationens betydelse anser man att man måste ha en differens mellan dygnscykeln på jorden och rymdfarkosten på minst fem timmar med hänsyn till tillfälliga variationer i organismens delningscykel. För att man ska uppnå en sådan skillnad måste farkosten ha en hastighet av 160.000 km/sek. Med nuvarande raketframdrivningsmetoder är det alltså inte möjligt att med denna metod pröva tidsparadoxen".

Nu meddelas att hastigheter av sistnämnda slag tycks kunna bli möjliga genom användning av de kosmiska magnetkrafterna. Ryssarna arbetar med detta projekt och i princip är det kosmiska magnetprojektet redan klart och man tror att man även snart ska klara detaljerna. Energin för längre utflykter i universum måste lämnas av världsrymden själv och rymden är full av orörda energikällor.

Principen för projektet är densamma som för den kosmiska strålningen där de interstellara magnetfälten jagas ut i rymden med enorma energiladdningar och hastigheter nära ljusets. Man menar dock inte enbart med dessa energikällor, ty det behövs både fart och kraft för färder bortom vår Vintergata, men en frigörelse från vårt eget solsystem är redan teoretiskt möjligt med så kallade jonraketer (joner = elektriskt laddade atomer eller molekyler).

Den tyske raketexperten, professor Obert, sade helt nyligen att resor till andra bebodda världar (och sådana som är en exakt kopia av vår egen jord och där vem som helst av oss plötsligt kan finna sin dubbelgångare komma promenerande) bortom vår egen Vintergata kan påskyndas betydligt bara det finns pengar och den hägrande vinsten är tillräckligt stor.

Mänskligheten står inför stora och snara överraskningar och de mest optimistiska vetenskapsmännen hävdar, att om vi kan få kontakt med andra bebodda världar kan detta eventuellt bidra till att lösa livets uppkomst och framför allt - om det finns ett liv efter detta. En färsk rapport från den ryske forskaren G L Pokrovski meddelar att det tydligen finns inte mindre än 300.000 bebodda planeter enbart inom vårt eget ~~solsystem~~ ^{galax}, något som svenska forskare också håller för troligt.

Amerikanarna är just nu i färd med invecklade apparater för att visa hållbarheten i Einsteins relativitetsteori, Atomkärneklockor har nämligen visat att ljuset utbreder sig med konstant hastighet, och att en sekund är olika lång på olika höjd över jordytan. Effekten är ytterst liten men av stor vetenskaplig betydelse. Detta, säger den svenske vetenskapsmannen och rymdexperten docent Gerholm, utgör en bekräftelse av den allmänna relativitetsteorin och med allt vad detta kan komma att betyda för blivande färder i universum.

De första konkreta bevisen att liv existerar på andra himlakroppar än vår egen jord har påträffats i fragment av en meteorit som föll ned i Frankrike för 101 år sedan, avslöjade tre kända vetenskapsmän vid ett möte i New Yorks vetenskapsakademi för något år sedan. De tre forskarna, professorerna B Nagy, D Hennesy och W Meinschein, använde en ytterligt avancerad analyseringsteknik när de upptäckte organiska sammansättningar speciellt i vissa kolväten i meteoriten, som de anser bevisar att det finns liv i universum. Undersökningarna har slutligen klarlagt att det påträffade organiska materialet meteoritfragmenten omöjligen kan ha tillkommit efter det fragmenten hamnat på jorden. Därför anser de tre forskarna sig kunna fastslå att "var denna meteorit än kommit från så levde någon där".

En svensk forskare, doktor Erik Törnqvist vid Essos jättelika forskningsanstalt i New Jersey, där en stor del av meteoritforskningarna pågår, påpekar att det är först under senare år som man fått tillräckligt exakta instrument för att kunna göra analyser av detta slag. Det var ju mycket som tydde på att det finns andra världar av samma slag som vår, säger doktor Törnqvist, men vi har inte kunnat komma så nära ett fysiskt bevis förut, slutade han.

Mer än 10.000 stjärnor finns inom 100 ljusårsavstånd från jorden. Många av dem är av samma art som vår egen sol. Om det finns planeter runt dem, vilket är mycket troligt, och det på någon sådan finns intelligenta varelser, kan många av dem ha nått längre än vi i utveckling och kan förfoga över starka radiosändare. Vi är på god väg att kunna avlyssna deras radiotrafik genom de moderna anläggningarna i bland annat Amerika och Sverige (vid Råö radioastronomiska observatorium). Att i vår egen livstid nu ha möjlighet att studera liv kanske 100 ljusår från oss är alltså det kanske mest fascinerande nya forskningsområde som atomförstärkarna i kombination med stora antennispeglar öppnar för mänskligheten.

Det anses i vetenskapliga kretsar mycket troligt att det i universum finns miljoner, kanske miljarder planeter med i stort sett samma livsbe-
tingelser för liv som råder på vår jord. Runt om oss i universum bör alltså finnas oivilstationer, många ofantligt mera avancerade än vår, många andra i ett mindre utvecklat stadium, och en del på samma punkt i utvecklingen som människorna på vår jord. Om det finns intelligenta varelser inom andra solsystem, så är det av flera skäl mycket troligt att de använder sig av radiovågor för kommunikationsändamål liksom vi.

"Har man någonsin uppfångat signaler som kan misstänkas vara av universumkaraktär?". Frågan har ställts till dr Frank D Drake vid Green Bank observatorium i West Virginia i USA.

"Det har vid ett par tillfällen rapporterats sådana signaler, speciellt från Venus. Det har emellertid ej kunnat bekräftats att signalerna var från någon annan civilisation. Det kan också vara fråga om vanligt "radiobrus". Men att vi så småningom kommer att kunna uppfatta intelligenta svar på vårt sökande, därom råder nog inget tvivel".

I dag har man fullständigt klarlagt den allmänna relativitetsteorin om tid och tyngd, dvs att tyngdkrafter och tröghetskrafter är identiska fenomen. Det betyder att tiden har helt olika längd på olika höjdnivåer över jordytan. Själva märker vi givetvis ingenting av allt detta, eftersom alla fenomen som befinner sig på samma höjd som vi själva, lever i samma tidsflöde. Kontentan blir som vi nämnt i början av denna artikel, att tid inte existerar i universum.

Anna-Nita Nilsson/SAT

Källa: En artikel av Tage Ekelöf.

"Förfinade" fåglar.

En hittills okänd grad av förfining i (flytt)fåglars användning av magnetfält för att orientera sig vid flygning omtalas i tidskriften Science. Forskarna fann att flyttfåglar oftare än normalt ändrade riktning och höjd, när de flög över ett stort antennsystems magnetfält. Dessa variationer uppträder trots att antennens magnetiska fältstyrka var mindre än en procent av styrkan hos jordens magnetfält.

H.Ekstrand.

Liv på Jupiter ?

Väldiga gasformiga varelser kan leva i jätteplanetens Jupiters täta atmosfär, tror de amerikanska vetenskapsmännen Carl Sagan och E. E. Salpeter, enligt en artikel i New Scientists Magazine. Varelserna kan vara så stora att de blir synliga för kamerorna på de amerikanska rymdsonderna Mariner 11 och 12, som skickas upp i höst.

I själva verket har varelserna redan setts från jorden i form av en ofta observerad rödfärgning av planeten, hävdar de båda forskarna. Atmosfären på planeten Jupiter, som är 1400 gånger så stor som jorden, kan liknas vid haven på jorden, där fiskar lever av plankton. De stora "ballonggubbarna" rör sig genom att pumpa ut helium, anser amerikanerna. ????

H.Ekstrand

★ UFO-HÄNDELSE ★

GUL-LYSANDE FÖREMÅL IAKTTOGS PÅ TVÅ HÅLL

Västmanland, Köping 10 juli 1977 kl: 23.40

Fru Gunilla Hellgren gjorde tillsammans med sin make och son en intressant iakttagelse som även bekräftas ca två mil från deras observationsplats. Hon berättar:

-Vi befann oss vid Busta i Odensvi utanför Köping, då vi upptäckte ett gulrödljysande föremål jämförbart i storlek och magnitud med Venus. Det rörde sig med jämn hastighet 30 grader över horisonten och färdades från väster mot öster och vi kunde följa det under tre minuters tid.

-I slutskedet av denna observation ökade föremålet sitt ljussken, som blev betydligt skarpare under några ögonblick för att sedan plötsligt tona bort.

-Medan vi tittade efter det först relaterade, som nu försvunnit, upptäckte vi omedelbart sex mindre föremål, ungefär som vanliga stjärnor vid en skenbar jämförelse. Två av dem var större än de fyra övriga. Dessa färdades på 60 graders höjd över horisonten i söder och rörde sig mot norr med ungefär samma hastighet som det tidigare iakttagna. Efter en minut tonade de bort i zenit. Det var klart väder med enstaka moln.

En man, boende två mil SV om Odensvi, berättar för rapportcentralen att han låg och sov, då han plötsligt vaknade och genom sovrumsfönstret iakttog ett föremål med fast gult sken passera. Den skenbara storleken uppger han vara tre gånger Venus.

Klockan var 23.38 och objektet färdades från väster mot öster. Mannen sprang ut i pyjamas och från gårdsplanen kunde han följa föremålet under uppskattningsvis tre minuter tills det skymdes av skog. Han såg enbart detta föremål och uppger att han sover tungt och aldrig vaknar på nätterna. Vederbörande anser att omständigheterna kring iakttagelsen är så svårförklarade, att han föredrar anonymitet.

Vid rapportcentralens rutinkontroll visade det sig att inget flyg passerat vid tillfället.

TVÅ LINSFORMADE OBJEKT I KIKAREN

Uppland, Åkersberga 6 augusti 1977 Kl: 13.30

Försäljare Hannu Puhakainen berättar i intervju och frågeformulär för Carl-Axel Jonzon:

-Jag stod med kikare utanför samhället och betraktade ett flygplan. Plötsligt hade jag två linsformade föremål i synfältet strax under och framför flygplanet!

-De båda föremålen var plötsligt där och de flög så fort, att jag ett tag tappade dem ur sikte. Emellertid fick jag in dem igen och följde dem, tills de skymdes av ett träd. Jag sprang fram till ett läge framför trädet men kunde inte längre upptäcka dem.

-Föremålen färdades från nordost mot sydväst med dubbla hastigheten, om jag jämför med ett jetjaktplan. Storleken uppskattar jag till mellan fem och sju meter och avståndet från mig till ca tre kilometer.

-Det var klart väder och de passerade framför ett moln och, som jag uppfattade, mellan mig och det trafikplan jag betraktade.

CIGARRFORMAT FÖREMÅL FÖRSVANN PLÖTSLIGT

Närke, Hjälmarén 17 augusti 1977 Kl: 17.15

Bernt Blom befann sig tillsammans med Erik Karlsson med fru i båt i höjd med Göksholm. Sammandrag av rapporten till vår utredare Yngve Cornstig lyder:

Sällskapet upptäckte i västlig riktning ett stort cigarrformat stillastående föremål på himlen. Det var aluminiumfärgat och hade en skenbar storlek av en tredjedels månskära.

Det stillastående föremålet iaktogs i ungefär fem sekunder, varefter man tog reda på kikaren ombord. När det så skulle studeras närmare i denna, var det plötsligt borta och kunde inte upptäckas någonstans på hela himlen.

Det var klart väder och höjdvinkeln var ca 50 grader. Föremålet lutade ca 45 grader i riktning mot solen. Samtliga förvånades över att objektet saknade vingar och stod stilla.

FLYGARE IAKTTOG OIDENTIFIERADE OBJEKT SOM OCKSÅ KUNDE FÖLJAS PÅ FÖRSVARETS RADAR

Västmanland, Köping 24 augusti 1977 Kl: 17.45

En intressant iakttagelse under dagtid gjordes denna dag vid Köpings flygfält. Objektet, som beskrivs som 10 - 15 meter långt, passerade på ca 2.000 meters avstånd och på låg höjd.

Det kunde också följas på försvarets radaranläggningar, tills det försvann i NNO. Från försvarshall använder man i detta fall termen "oidentifierat flyg", då man trots ingående undersökningar inte kunnat klarlägga, vad sorts flygfarkost det rörde sig om. Även läns-polisen inkopplades i ett tidigt skede av utredningen.

Ingvar Damm från UFO-Sveriges rapportcentral har intervjuat flera av observatörerna. Bland dessa kan nämnas flyglärare Sakari Savolainen samt privatflygaren och ordföranden i Köpings flygklubb Rolf Hollsten. Rapportmaterialet är i stort sett sammstämt och vi låter här Rolf Hollsten med över 430 flygtimmar bakom sig berätta:

-Jag stod vid flygfältet och resonerade med Savolainen, när han pekade mot södra banändan och sade: "Det är någon som tänker landa här!" -I den utpekade riktningen iakttog jag då ett föremål som vid en första anblick liknade ett flygplan. Det befann sig på vänster baslinje till bana 25 och hade ej någon fast kontur, men det brukar flygplan ej ha i disig luft på två kilometers avstånd.

-Vi utgick alltså från att det rörde sig om ett flygplan och Savolainen menade, att det måste vara en segelkärra, eftersom den var ljudlös. Jag påpekade då, att den gick för fort, ca 500 km/h, för att vara ett segelflyg.

-Jag blev mer och mer konfunderad. Vädret var klart och det förekom inga moln. Min kollega uppfattade föremålet som en s.k. flygande tunna, men själv kan jag inte likna det vid någon speciell sorts flygplanstyp. Inga vingar eller utskjutande detaljer kunde ses.

-Det flög mycket lågt på högst 100 meters höjd över marken och upptäcktes i östlig riktning 80 grader för att sedan avlägsna sig i NNO ca 10 till 15 grader. Mot slutet av observationen, som rörde sig om totalt 40 sekunder, skymdes det av en skogsdunge men skymtade åter en sista gång efter skogsdungen innan det slutligen försvann i riktning mot Odénsvi.

Under hela observationen kunde vi ej höra något ljud trots att vi lyssnade efter typiska sådana från t.ex. reamotor, propeller/kolv-motor eller propeller/ gasturbin. När det passerade över fria mark- ytor utan träd, sänkte det sig ytterligare under den höjd av högst 100 meter, som jag tidigare har uppgivit.

-Det var ett fast föremål av ca tio till femton meters längd som färdades ljudlöst med hög fart och på låg höjd, slutar herr Hollsten.

Från försvarshåll bekräftas att föremålets hastighet låg på 400 till 500 km/h. Rapporten är således av hög kvalitet, eftersom det rör sig om en både visuell iakttagelse och radarkontakt. Fallet är emellertid inte avslutat för vår del, utan rapportcentralen fortsätter utredningen för att hitta en ev. naturlig förklaring.

Källa: UFO-Information Nr.6 1977

De enda cancerfria människorna.

Inom ett nytt fält för cancerforskningen - geocancerologi, studiet av cancers geografiska utbredning - har man funnit endast en plats i världen som är fri från cancer. Hunzastammen, som bor högt uppe i Himalaya norr om Kashmir, anses utmärka sig på detta sätt på grund av sin enkla men hälsosamma kost, frånvaro av industriell förorening och ett liv som är fritt från stress. Forskare rapporterade i UNESCO-tidskriften Impact of Science on Society att man finner den högsta cancerfrekvensen i "länder som har den största industritätheten". Cancers ökning sägs vara "konstant, obestridlig och alarmerande".

H.Ekstrand

Människans bästa vän.

Många hundägare är stolta över sina djurs stamtavlor. Men de nordamerikanska koniagaindianerna leder sin egen härstamning tillbaka till en hund. Och en sägen som går igen i många kulturkretsar berättar om ett folkslag med människokroppar och hundhuvuden.

En av de bästa skildringarna finner man hos den engelske medeltidsförfattaren sir John Mandeville. "Man färdas över havets vatten intill dess man kommer till en ö som benämnes Nacumera.

Och den räknar i omkrets mera än ett hundra och femtio mil. Och alla män och kvinnor på den ön har huvuden såsom hundars".

Marco Polo påstod att detta folk bodde på Andamanerna i Bengaliska viken, men hela idén om hundmänniskor växte antagligen fram ur tidiga möten med babianer, som har hundliknande nosar.

I östkristen konst framställs ibland den helige Kristoffer med hundhuvud. Enligt legenden var han ovanligt vacker, och eftersom han ständigt förföljdes av kvinnor, bad han Gud att få ett hundhuvud till skydd mot dem. Det är tänkbart att berättelsen uppstod under kristendomens första tid, när den egyptiska kulten av guden Anubis uppstod.

Källa: Otroligt men sant/Det bästa

H.Ekstrand/SAT.

Cellerna.

Ett hus är uppbyggt av tegelstenar. På samma sätt är djur och växter uppbyggda av små byggstenar, som kallas celler. Det finns många olika slag av celler. Hur de ser ut och hur stora de är beror på vilka uppgifter de har.

Hos djuren skiljer sig muskelcellerna till utseende och storlek från cellerna i huden, och hos växterna skiljer sig bladets celler till utseende, storlek och uppgift från cellerna i roten.

Cellerna är små - i allmänhet för små för att man skall kunna se dem med blotta ögat. Det finns celler som ensamma utgör ett fullständigt djur eller en fullständig växt. Vi ska ge exempel på sådana i kommande artiklar.

Praktiskt taget alla djur men inga växter har muskelceller. De är långa, smala celler, som genom att dra ihop sig och tänja ut sig gör att vi t.ex. kan förflytta oss från en plats till en annan.

Vi har också benceller, och tusentals sammankväxta sådana bildar benen i vårt skelett. Maskarna har inget benskelett, och därför har de heller inga benceller.

I tarmen är cellerna specialiserade för att framställa de kemiska ämnen som spjälkar födan, eller, som vi brukar säga, smälter maten.

Cellerna i levern tjänstgör som förråd för det socker som kroppen behöver.

Nervcellerna överför signaler mellan olika delar av kroppen. Man tror att de frigör kemiska ämnen vid nervändarna och att dessa ämnen åstadkommer reaktioner: t.ex. att muskelcellerna drar ihop sig.

Den stora, mörka, ovala kroppen i cellerna kallas cellkärna. Den kontrollerar och styr cellens arbete.

I en primitiv växt som den trådformiga algen Spirogyra utför alla celler i växten samma arbete, t.ex. framställer näring.

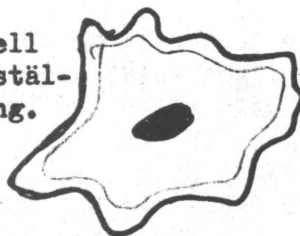
Hos blomväxterna däremot framställs näringen av speciella celler i bladen. Roten tar upp vatten och håller växten fast förankrad vid marken, och i blommans celler (i ståndare och pistiller) framställs det frömjöl och de fröämnen som krävs för att bilda frön, ut vilka nya växter spirar.

1. Stamcell som transporterar näring.

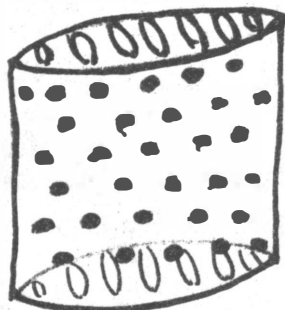

2. Bladcell som framställer näring.

3. Bladcell från bladets yttersta lager.

CELLER HOS EN BLOMVÄXT: (1) Stamcell, genom vilken näringen passerar från en del av växten till en annan. (2) Bladcell, i vilken näring framställs i runda kroppar s.k. kloroplaster. (3) Cell från bladets yttersta lager, det s.k. epidermis. (4) Stamcell, som för vatten ut till bladen

4. Stamcell som transporterar vatten.

1. Cell från
magens inner-
vägg.

2. Hudcell

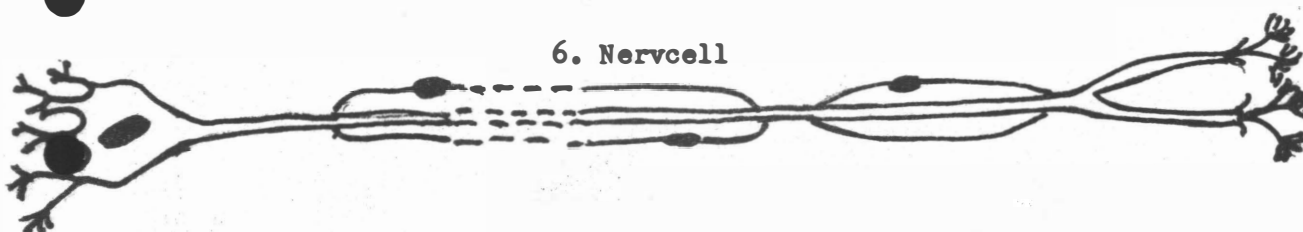
3. Levercell

4. Muskelcell

5. Bencell

6. Nervcell

CELLER HOS MÄNNISKAN: (1) Cell från magens innervägg (0,03 mm). (2) Cell från underhuden (0,01 mm). (3) Levercell (0,025 mm). (4) Muskelcell, som kan vara mellan 5 och 50 cm lång och mellan 0,1 och 0,01 mm i diameter. (5) Bencell (0,02 mm). (6) Nervcell, som kan vara nära en meter lång men mindre än 0,025 mm i diameter.

1. Muskelcell

2. Jättstor
nervcell

3. Hudcell

4. Tarmcell

CELLERNA HOS EN MASK: (1) Muskelcell (1 mm). (2) Jättstor nervcell från bukangliedjan (0,1 mm) - Obs! De flesta nervcellerna hos masken är mycket smalare. Bukangliedjan kan sägas vara maskens ryggrad. (3) Hudcell (0,125 mm). (4) Tarmcell (0,1 mm)

Spirogyra-cell

Spiralvriden kromator, den del av cellen i vilken näringen framställs

CELL HOS PRIMITIV VÄXT: Spirogyra-algen, som finns i det gröna skummet på insjöar och dammar, är uppbyggd av en kedja av likadana celler.

H. Ekstarnd.

MÅNGA HUMANOIDER KAN VARA ROBOTAR VARELSERNA HAR SKILDA FUNKTIONER

— av Olle Öhman —

Källa: Ufo-Information 4/75

En av de mest fängslande aspekterna på hela UFO-problematiken är frågan om de s k varelserna, besättningarna eller piloterna, som bemannar farkosterna från okända världar. Med anspelning på färdmedlet kallas de också ufonauter. Men existerar de över huvud taget som materien existerar i vår sinnevärld? Ingen kan väl ännu berisa, att ufonauterna är verkliga på samma sätt som vi menar att ett bord, en bok eller en människa är verklig — konkret. Otaliga vittnesberättelser ger belägg för att det finns en skillnad i den materiella strukturen av vilken ufonauterna är uppbyggda och de levande varelser som befolkar vår jord. Å andra sidan föreligger också rapporter om besökare från rymden vilka uppträder som människor och över huvud taget liknar människor till sätt och utseende.

Den skarpsinnige franske UFO-forskaren Aimé Michel har i sina teorier framfört tanken på ett X-system, i vilket UFO-problemet skulle ligga inbyggt. Detta "System-X" har enligt honom många förgreningar: man kan tänka sig, att "de som är ansvariga för att UFO-fenomenen uppträder" över huvud taget inte finns på platsen för observationen. Vad vittnet ser skulle i stället vara antingen en biologisk robot eller en mekanisk sådan utsänd som budbärare eller spanare.

Frånvaron av en ansvarig agent i ett aktuellt UFO-drama skulle då innebära, att representanten för detta "System-X" är en maskin eller robot liksom själva systemet skulle vara en kolossal robot utrustad med en kraft och kunskap som är överlägsen allt människan kan prestera. Systemet kunde antas styra och manipulera livet här på jorden och påverka utvecklingen genom UFOs och de robotar med vilka de är bemannade. Så långt en av Aimé Michels tankegångar, om vilken han själv säger, att det är en helt "ogrundad hypotes men att det i ufologin är berättigat att spekulera över allt och inte tro på något".

Varelserna framträder i brokiga varianter, från typer med helt mänskligt utseende och uppträdande till s k humanoider, där formerna är i våra ögon mer eller mindre groteska eller vanställda: huvuden som en greda, klor i stället för händer, fjäll i stället för hud osv. Humanoidens huvud är ofta överutvecklat i förhållande till kroppen. Karakteristiskt är också kraftigt bröstparti, korta armar osv. Om det märkliga biologiska systemet existerar som Aimé Michel teoretiserar över, kunde det överdimensionerade kraniet kanske innebära, att hjärnvolymin och hjärnvikt hos denna biologiska robot klart distanserar människans. Kanske är roboten överlägsen människan såväl i intelligens som i vad vi kunde kalla "instinktiv förmåga"?

I fortsättningen av denna artikel skildras några sammanträffanden med varelser/ufonauter, vilkas uppträdande är helt olika i de skilda fallen. Den först återgivna händelsen handlar om en heminafru, som oförmodat får besök i sin bostad av en varelse från en annan värld. I det fallet ges stöd för tanken, att iakttagelsen grundar sig på en spontan materialisation — ett slags fjärrbild som inför vittnet träder fram med samma skärpa som en figur på TV-skärmen.

Den italienske professorn Johannes mötte under en bergvandring ett par småväxta humanoider, som först nyfiket sedan aggressivt närmade sig honom. Johannes blev tillfälligt medvetslös, då en av varelserna "besköt" honom.

Cisco Grove-händelsen har ingående undersökts av APRO. I denna urskiljes ett par olika typer av varelser — en av dem betecknades av vittnet som en robot. Varelserna försökte med gaspuffar tvinga ned sitt offer från ett träd.

En ung argentinsk arbetare vid Renault-verken mötte sent en kväll på sin arbetsplats en högre gestalt, som också betedde sig robotliknande. Argentinarern ådrog sig skador vid mötet.

1967 mötte en 52-årig kanadensisk ingenjör en rymdfarkost. Ufonauterna såg han inte till, men då han vidrörde farkosten blev han skadad och illa bränd, sannolikt av något slags eldstråle.

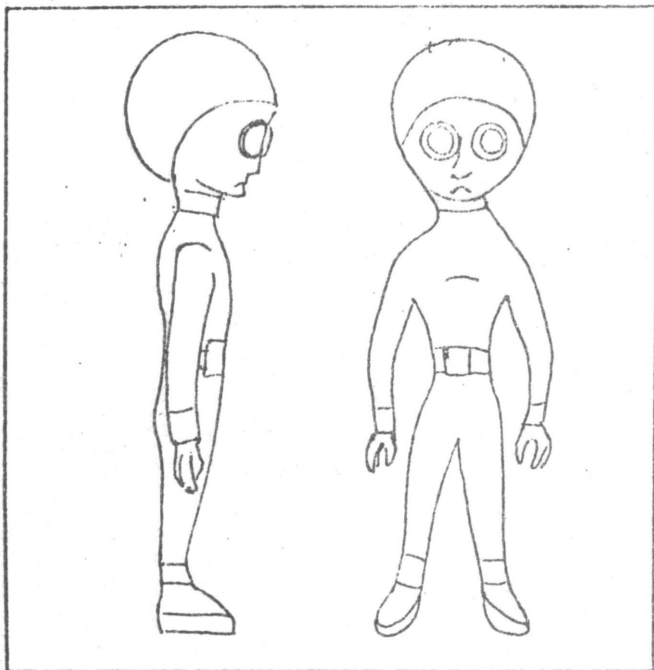
Till sist återges också Jacques Vallées översikt över ufobesättningarna och deras beteende. Det är en fascinerande sammanställning av vad människor på skilda håll i världen tror sig ha iakttagit vid mötet med varelser av det mest varierande utseende. Vilka de är — vad hela fenomenet är — kan ännu ingen förklara. Ingen vet heller, om och när svaret på gåtan skall ges.

Man från annan värld plötsligt i rummet!

Vid 3-tiden på eftermiddagen den 18 november 1957 begav sig 27-åriga Cynthia Appleton in i vardagsrummet för att se efter sin lilla dotter. Hon bor tillsammans med sin man, som är metallarbetare, i Aston, Birmingham.

Medan hon stod inne i rummet invid babysäng kände hon plötsligt ett tryck av det slag man brukar erfara inför ett åskväder. Sedan såg hon konturerna av en man framträda vid den öppna spisen. Bilden kom till synes på samma sätt som i en TV-ruta: först en aning suddig sedan fast och klar i skärpa och konturer. Denna materialisation åtföljdes av ett vinande eller visslande ljud. Hon kände sig till en början mycket rädd men blev omedelbart lugn igen genom det inflytande som den okända utövade på hennes sinne.

"Mannen" var lång och blond och bar en lätt åtsittande plastliknande dräkt. Kragen var högt uppslagen i nacken. Hans läppar rörde sig, som om han talade men inga ljud kunde höras. Fru

Två månader efter mötet med ufonauterna gjorde dr Johannes dessa skiss. Han anser själv, att teckningen som visar ufonauten framifrån överensstämmer väl med vad han själv såg. Profilskissen däremot håller han för osäker i fråga om näsans form och eventuell förekomst av öron.

"Jag är numera böjd att tro, att vad jag såg inte var två piloter från ett rymdskepp utan snarare två robotar." framhöll han i ett brev skrivet 17 år efter händelse.

Appleton fann emellertid, att de frågor hon tyst ställde sig själv besvarades mentalt, genom ett slags telepati. Hon säger, att "mannen" uppgav sig komma från en värld, och att han letade efter ett ämne som hon uppfattade som "titium" men som hennes man — metallarbetaren — lätt tolkade till "titan".

Besökaren gjorde också genom rörelser med händerna klart för henne, att han färdades i ett slags tefatsliknande farkost med genomskinlig kupol, och att det även fanns ett större moderskepp. Han antydde, att han kom från en värld av fred och harmoni.

Efter en stund försvann besökaren på ett för fru Appleton helt oförklarligt sätt. På den plats på golvet där han stått hade legat några sidor ur en dagstidning. Dessa var efter besöket svedda eller brända. De togs om hand av en reporter från Birmingham Evening Gazette och återställdes aldrig.

Vittnet uppger sig därefter ha haft flera liknande besök, och "männen" sägs ha meddelat henne att hon valts ut för ändamålet helt enkelt därför att hennes hjärna lämpade sig för sådana kontakter.

De förklarade för henne, att vad hon bevitnade var en projektion av varelserna, och att hon inte fick vidröra dem.

Kan det vara så, frågar sig Charles Bowen, som återger denna berättelse i boken "The Humanoids", att lösningen till UFO-mysteriet ligger i dessa besök från andra existensnivåer av parapsykologisk natur?

Ufonauter paralyserade professor med "rökpuff"

En helt annorlunda erfarenhet gjorde professor R L Johannes, välkänd italiensk målare och författare bosatt i Milano, då han en dag i mitten av augusti 1947 mötte ett par humanoider under en bergvandring i gränstrakterna mot Österrike och Jugoslavien. Tidigt på morgonen den 14 augusti begav han sig upp för dalgången och följde en liten strömtåra kallad Chiarse för att i slutet av dalen, under bergmassivet Carnico del Col Gentile, som vanligt bedriva en dags fossila studier.

Han följde strömtårens vänstra strand och hade kommit en bra bit framåt, då han på omkring 50 m avstånd fick syn på ett stort linseformat föremål som glädde i djupröd färg. På närmare håll kunde han se, att det var en skiva av som det tycktes, belagd med metall. I mitten fanns en låg kupol utan öppningar. En teleskopantenn syntes också. Den liknade ungefär det slags antenner våra motorfordon brukar vara utrustade med.

Professorn betraktade med förvåning och en god portion rädsla det främmande, tio meter breda föremålet, som syntes vara begravt till omkring en fjärdedel av dess längd i en djup spricka i bergssidan.

Han såg sig omkring och fick nu syn på två pojkar, eller snarare dvärgar, som långsamt närmade sig honom med försiktiga steg. Huvudena rörde sig inte och de höll händerna vid sidorna. Några steg ifrån honom gjorde de halt. Professorn kände sig stel och på något sätt förlamad, men han var trots allt i stånd att noggrant observera dem och detaljerna av mötet etsade sig in i hans minne.

Varelserna var, berättar han, omkring 90 cm långa, och iklädda blå overaller av något material han inte kan beskriva. "Genomskinligt lysande" är enda ordet för det. De var försedda med kragar och kraftiga bälten i klart röd färg. Även manschetter och vrister var försedda med kragar av samma typ.

Huvudena var enligt professor Johannes uppfattning större än hos en människa och gav åt varelserna ett karikatyrartat utseende.

Inget hår kunde iakttas på huvudet, men de bar å andra sidan tätt åtsittande huvor. Ansiktsfärgen var grågrön, påminnande om lera doppad i vatten. Näsan var rak och mycket lång. Under den fanns en skåra i stället för mun — den liknade ett V och rörde sig ungefär som en fiskmun. Ögonen var oerhört stora, runda och utskjutande. Deras färg och utseende påminde starkt om två övermogna, gulgröna plommon. I ögonens mitt såg han ett slags vertikal pupill. Däremot saknades ögonbryn och ögonfransar. Ögonlocken bestod av en ring, till färgen mitt emellan grön och gul, och denna ring omgav ögonen ungefär som ramen på ett par glasögon.

Professor Johannes lyfte sin alpinistyx mot dem, och varelserna uppfattade synbarligen detta som en fientlig gest. En av dem höjde handen mot bältet, och ut ur detta sköt en tunn rökpuff. Kanske var det en stråle av något slag. I vilket fall som helst föll professorn omedelbart förlamad till marken, liksom träffad av en elektrisk stöt. Under tiden närmade sig de två ufonauterna, en av dem tog upp yxan, som var längre än han, varefter de begav sig mot farkosten.

Den paralyserade mannen på marken kunde fortfarande använda syn och hörsel. Han kunde tydligt iakttä varelsernas hand, då denna grep efter yxan. Handen hade åtta fingrar, varav fyra utgjorde par till de andra. Men det var inte en hand med fingrar, utan med klor, och varje klo saknade leder!

Ufonauterna anträdde farkosten, och några minuter senare lyfte denna ljudlöst och snabbt ur håligheten i berget. Skivan, som skjutit vertikalt uppåt, tippade över i horisontalt läge, och professor Johannes såg nu hur den plötsligt minskade i storlek innan den försvann.

Till denna händelse, som återgavs i den italienska UFO-tidskriften Clypeus i maj 1964, har Gordon Creighton en kommentar. Han anser att det förhållandet att UFO:t strax före försvinnandet minskade i storlek kan vara en ännu oförstådd nyckel till gåtan. Kanske måste vi räkna med en dimensionernas mångfald, som innesluter bl a hemligheten synligt-osynligt?

Bågskytt belägrades hel natt av varelser

Den utomordentligt skickliga Coral Lorenzen, som tillsammans med sin man 1952 grundade the Aerial Phenomena Research Organisation (APRO — Organisation för undersökning av luftfenomen), ger ut the APRO Bulletin och har skrivit några betydelsefulla böcker om UFOs, bl a "UFOs over the Americas". Bland de många humanoidfall APRO noterat finns den s k Cisco Grove-händelsen, vars natur ger anledning till tanken, att det här är fråga om mekaniska robotar utsända i spaningsyfte.

Vid veckeskiftet strax före "Labour Day" (som infaller första måndagen i september) 1981 körde tre män från Sacramento-området i Kalifornien upp till bergen nära Cisco Grove inte långt från Truckee för att jaga med pil och båg. På eftermiddagen den 4 september var männen sysselsatta med jakt en bit från sitt läger. Vid skymningen hade de blivit åtskilda, och huvudpersonen i detta drama (han önskar vara anonym) måste gående längs en bergsskam söka ta sig ned ensam till lägerplatsen. Då han nådde slutet av bergsskammen, fann han att den slutade i ett stup, varför han måste återvända samma väg han kommit och söka sig ned på annat sätt. Han kom då till en klyfta med utskjutande granitklippor och sparsam växtlighet i form av några träd och buskar. Han hörde ljud som från en kringströvande björn och klättrade upp i ett träd. Då han trodde att djuret gett sig i väg, klättrade han åter ned på marken och gjorde i ordning tre signaleldar för att därmed dra uppmärksamheten till sig från kamraterna. Dessa hade emellertid redan lämnat området.

Sedan såg han ett ljus vid horisonten. Han tog det först för en helikopter och hoppades i sitt stilla sinne att den var utsänd för att leta efter honom. Men då ljuset närmade sig och plötsligt stannade och höll sig svävande över honom utan ett ljud insåg han, att det var något högst ovanligt han hade ovanför sig. Han klättrade åter upp i trädet för att söka skydd.

Trädet har stor betydelse för händelseförloppet. Det var omkring 9 m högt och så kraftigt vid foten att en man inte kunde nå om stammen med sina armar. Det saknade grenar upp till 3,5 m höjd, och vittnet klättrade ungefär till den höjden.

Det ljus han sett var omkring 30 cm i diameter och vitt. Det åtföljdes av två eller tre andra lysande föremål, som höll sig på fast avstånd från det första föremålet. Det var mörkt, och månen höll på att gå upp.

Ljuset kretsade runt trädet i vilket han satt uppflugen, en blixst sågs och ett mörkt föremål föll till marken. Sedan såg han en kugollliknande tingest omkring 400 m från den plats där han befann sig.

Från sin upphöjda position kunde han nu höra och se hur en varelse närmade sig trädet och tittade upp mot honom. Ytterligare två figurer följde. Den sist anlände gav ifrån sig högre ljud än de andra och rörde sig i alla riktningar i buskagen runt trädet. Varelse syntes promenera över buskarna snarare än runt dem som de andra två gjorde.

Jägaren i trädet halvt ihjälgasad

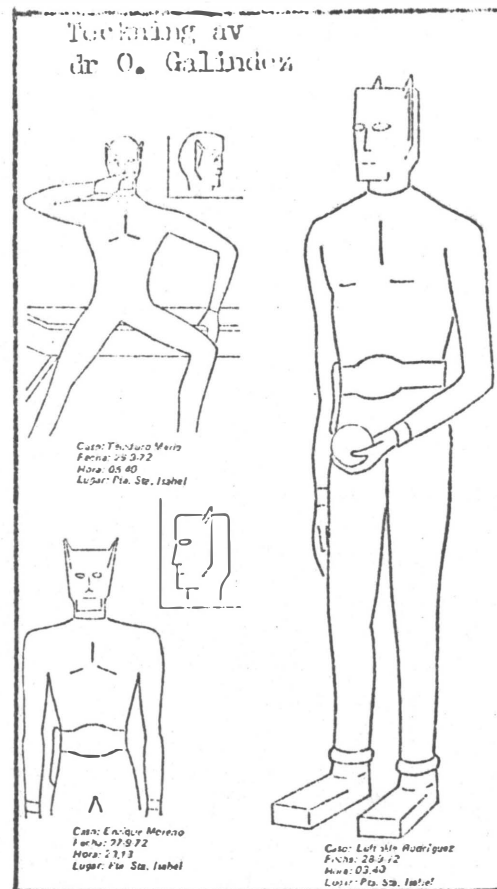
Nummer ett och två var enligt vittnets beskrivning omkring 160 cm långa och iförda silvergrå dräkter. Han kunde inte iaktta några ansiktsdrag och ej heller någon hals. Den tredje varelsen var grå, mörkgrå eller svart. Inte heller på denne kunde mannen i trädet urskilja någon hals, men två rödaktiga eller orangefärgade ögon glödde och fladdrade på den plats, där huvudet borde sitta. Dess mun bildade ett rektangulärt hål, när den öppnades. Munnen täckte hela ansiktets bredd.

De två första figurerna försökte nå upp till jägaren, men de kunde tydligen inte klättra och blev därför stående nedanför. Den tredje varelsen, som enligt mannens uppfattning måste ha varit något slags robot, höll sig på avstånd vid en berghäll.

Resten av kvällen och natten blev för mannen i trädet en ren mardröm. Han förstod, att vad han sett måste ha varit "ett flygande tefat", och att varelserna var dess besättning. Under hela natten försökte roboten "gasa" honom med "rök" som sköt ut ur hans mun, medan de två andra stod och tittade på eller gjorde upprepade försök att klättra upp i trädet. Jägaren klättrade högre och högre upp, tills han befann sig nästan under toppen, sittande grensle över en gren. Han började kasta ned delar av sin klädsel på varelserna under honom.

Roboten fortsatte att fyra av gaspuffar, och mannen kände sig yr i huvudet och halvt medvetslös.

Då gryningen äntligen kom, samlade sig varelserna till en sista attack mot mannen i trädet. Gnistor och glöd fyllde området, och ett stort gasmoln svävade upp mot honom. Han förlorade medvetandet. När han vaknade upp släppt hängande i trädet var varelserna försvunna. Trött och stelfrusen kunde han sedan med stora ansträngningar ta sig ned till lägerplatsen och kamraterna.

Så här tedde sig den varelse som argentinarna Fernando Moreno och Lustalde Rodriguez mötte på sin arbetsplats sent på kvällen den 27 september 1972.

(UFO-nachrichten nr 220, jan. 1975)

Coral Lorenzen berättar, att hon efter händelsen tog kontakt med APROs rådgivare, dr. James Harder, som kontaktade vittnet och undersökte honom. Både dr Harder och fru Lorenzen är övertygade om att denna makabra händelse verkligen ägt rum.

Varelse med ögon som lampor vid bilfabrik

20-åriga Enrique Fernando Moreno mötte sent en kväll en utomjordisk varelse på sin arbetsplats. Händelsen inträffade den 27 september 1972 i staden Cordoba belägen i den argentinska provinsen med samma namn.

Moreno, som arbetar vid Renault-verken, tjänstgör på nattskitet. Hans arbete består i att ta emot ankommande gods från Buenos Aires. Vid 21-tiden nämnda kväll var Moreno klar med noteringen av de ankommande transporter och skulle sedan fördela godset på olika avdelningar. Då han kom in i verkstadshallen var alla ljus släckta, ty vid den tiden på dygnet arbetar ingen där. Plötsligt hörde han ett ljud som från en turbin eller ett flygplan, som for över med rasande fart. Med ens ländes också alla ljus i den stora hallen. Eftersom det rör sig om neonljus brukar det först bli ett fladdrande sken, innan full ljusstyrka nås. Men denna gång kom ljuset blixtnabbt.

Samtidigt som det ovanliga ljudet hördes, tändes alltså samtliga rör och släcktes därefter lika snabbt. Detta upprepades tre gånger.

— Jag såg mig omkring, berättar Moreno, för att titta efter, om det var någon som roade sig med mig. Då jag inte fann något ovanligt fortsatte jag in mot avdelningen för ankommande gods och lade följesedierna på respektive skrivbord. Jag åkte sedan tillbaka mot mitt eget kontor.

— När jag med mitt fordon vek in på en sidogata vid mitten av huvudbyggnaden tittade jag på klockan. Den var 21.13.

— På omkring 200 m höll såg jag nu en gestalt med mänskliga former avteckna sig mot några fordon avsedda för export. Denna plats är enormt stor och mycket väl upplyst. Jag höll figuren i sikte, ty jag antog att det rörde sig om någon arbetare som tänkte korsa gatan. Under de tvåhundra meter som jag färdades i riktning mot gestalten iakttog jag den noggrant. På 30 m avstånd

vände han sig mödosamt om, och i samma ögonblick fick jag tändningsfel, varvid motorn började hosta som om bensinen var slut eller strömmen krånglade. Då slog det också lock för öronen på mig, och jag blev nästan döv. Jag hörde ett surrande som från bin: armar, händer och ben blev tunga som bly, och en hel del andra otrevliga symptom inställde sig:

— Det började sticka och krypa i skinnets, och svetten strömmade nedför ryggen på mig, fastän natten var kylig. Jag ville bromsa in och stanna men kunde inte. Jag körde alltså med hackande motor rakt mot gestalten vid bilarna.

Han föreföll att vara ganska lång. Karosserna är 130 cm höga, och jag kunde se hela hans överkropp.

Varelsen bar en silverglänsande gördel med ett oavlat spårne i samma färg, och vid hans vänstra sidan hängde ett slags låda, som var långsmal med skarpa kanter. Ögonen stirrade stelt och gav intryck av att vara lampor, som lyste klart i hans ansikte. Näsan var skarpt "mejslad", och han hade stora, spetsiga öron som strävade över huvudet.

Bilen vände och gav sig iväg — utan förare!

Jag stod tätt intill varelsen och såg honom rakt i ögonen. Men jagkände mig interädd. Om jag hade kunnat röra mig, skulle jag ha kunnat ta i honom, så nära befann jag mig. Under tiden kände jag en stark lukt som av bränd olja. Plötsligt vände sig min bil av sig själv och började hackande rulla i väg utan att jag på något sätt rört vid den. Den förflyttade sig mot ingången till motoravdelningen.

På något sätt lyckades jag komma ur min förlamning och begav mig springande efter bilen.

Detta var alltså vad som hände från 23.13 till 23.40, alltså under 27 minuter.

Lite senare begav jag mig åter till platsen för händelsen, men ingen fanns längre kvar där. Jag fann dock djupa, rektangulära folavtryck på marken, där gestalten hade stått.

Efter det inträffade fick Moreno feber och fördes till sjukhus. Han såg allt som genom en dimma, led av minnesförlust och talade osammanhängande och förvirrat. Dagen därpå fick han veta att hans blodtryck fallit under natten och att om han hade varit äldre, skulle han sannolikt ha dött av påfrestningarna.

Morenos klocka hade stannat på 23.13. En grupp personer som intresserar sig för upplevelser av det här slaget lät undersöka uret och fann, att det hade blivit starkt magnetiskt.

Under samma natt upplevde en annan arbetare, Lustalde Rodriguez, samma fenomen i fabriken.

Rodriguez föredde liknande symptom som Moreno. Hans klocka stannade liksom radioapparaten och motorn i hans lastbil. Rodriguez var så utmattad, att hans kamrater måste lyfta ut honom ur förarhytten, där han satt och höll krampaktigt om ratten. Han berättade, att varelsen hade paralyserat honom med en lysande kula, som han höll i handen.

Moreno tror, att det var en utomjordisk varelse, som han och Rodriguez såg den natten.

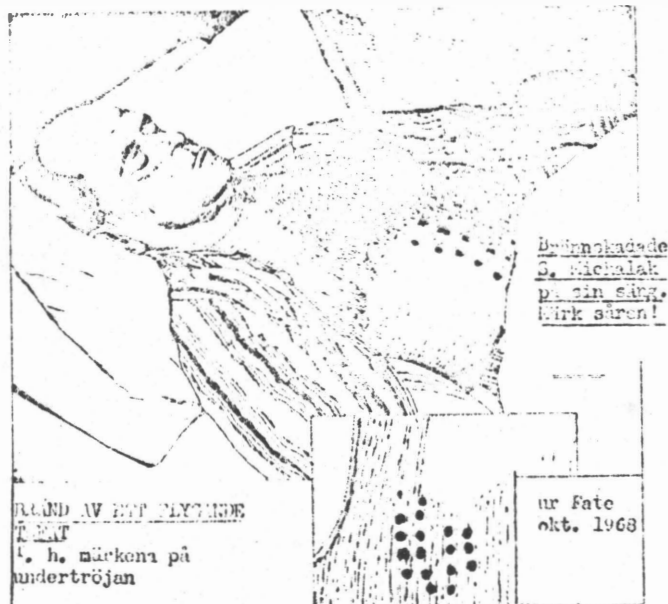
Det kan tilläggas, att en kvinna i kvarteren samma natt såg en gestalt lyftas upp på en ljusstråle mot ett stort ljus som strålade från himlen.

(Ovan relaterade händelse har återgetts i Ufo-Nachrichten nr 220/jan. 1975).

Ingenjör svårt bränd av UFO

Den 21 maj 1967 blev 52-åriga ingenjören Steven Michalak bränd av ett flygande tefat. Han befann sig på prospekteringsuppdrag vid Falcon Lake, Kanada, och var i färd med att undersöka några klippformationer. Han fick då syn på ett par flygande föremål, som närmade sig den plats där han befann sig. Föremålen var diskusformade. Ett av dem landade i närheten, medan det andra försvann i samma riktning som det kommit.

Ingenjör Michalak hörde ett ljud, som han tydde till röster och gick mot farkosten för att se efter vem som befann sig där. Han ropade men fick inget svar och gick då närmare farkosten, som han vidrörde med sin behandskade hand. (Han bar handskar av gummi.)

Ingenjör Steven Michalak var ute i den kanadensiska vildmarken för att leta efter mineraler, då han blev bränd av ett UFO.

Handsken smälte vid beröringen med farkosten, och samtidigt kastades han bakåt. En våldsam våg av hetta träffade honom och antände hans kläder. Dörren till UFO:t stängdes då, och farkosten lyfte med stor hastighet.

Michalak lyckades snabbt släcka elden, men skadorna på kroppen gjorde ont. Svag och yr i huvudet av den kusliga upplevelsen begav han sig till Falcon Lake och lämnade rapport till polisen. Men man visade inget särskilt intresse för saken. Han åkte sedan till Winnipeg för att få vård för sina skador.

Under de veckor som följde uppvisade han ett antal symptom på förgiftning orsakad av strålning. Han blev svag och nervös och kunde inte behålla intagen föda. På två veckor gick han ned 11 kg i vikt.

Det kanske egendomligaste i denna händelse är, att Michalak på bröstet uppvisade brännmärken, som var regelbundet fördelade. Samma märken uppträdde på hans undertröja. Michalak blev småningom bättre men säges då och då få kännning av det lidande, som så plötsligt drabbade honom. I en bok som han gett ut på eget förlag varnar han alla för att närma sig ett UFO. Det är klokast att skyndsamt bege sig från platsen, säger han.

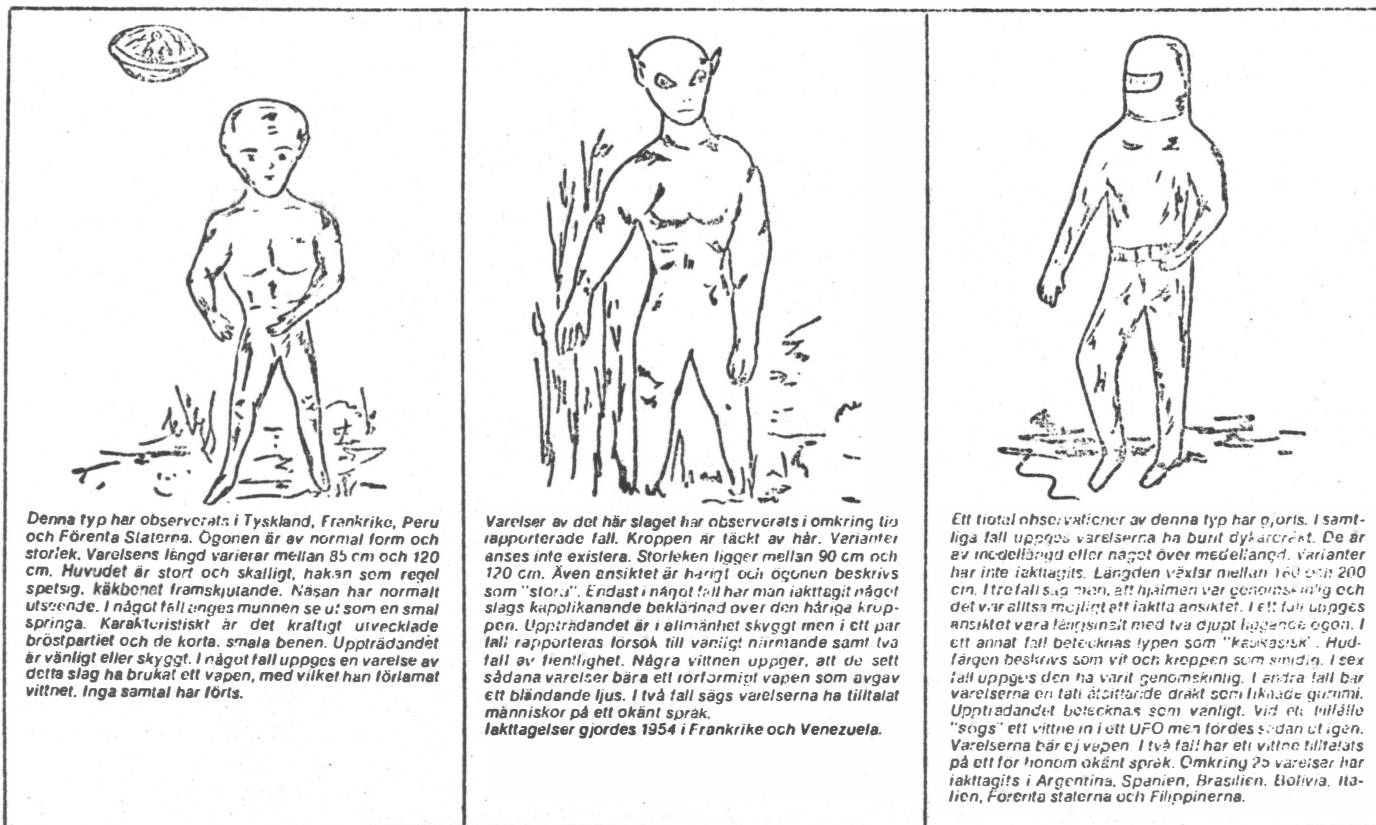
Tre stora kategorier ufonauter

UFO-forskaren Jacques Vallée har upprättat en statistik över UFO-besättningarnas beteende. Han indelar dem alltså efter deras sätt att agera enligt vittnesberättelser och tar endast obetydlig hänsyn till deras storlek. Så här klassar Vallée varelserna/ufonauterna: (Lumières dans la nuit, nr 12/1971):

1. De förmedlande väsendena. Flera gånger har man sett märkliga varelser stiga ur rymdfarkoster. Besättningsmedlemmarna har tyckts vittnena lika vanliga människor med normal klädsel: pullover, mössa, byxor, tjock jacka, khakikläder eller uniform, ibland hel kostym. I några fall har dessa väsenden åtföljts av kvinnor och barn. De tilltalar vittnena på dessas eget språk: engelska, franska, en blandning av spanska och engelska, tyska eller något annat tungomål.

De vill ofta hämta vatten, ber om ammoniak (!), reparationsverktyg osv. Vidare lämnar de upplysningar som exempelvis "farkosten behövde 30 minuter för sträckan Quincy-Spring". En farkost uppgavs ha luft som drivkraft.

Bland andra meddelanden märks sådana som "vi har en uppgift på jorden..." "våra avsikter är fredliga..." "vi är vetenskapsmän". De bjuder människor att stiga in, och ibland varnar de för att beröra "denna kula". Ibland flyger de i egendomliga farkoster, som här roder eller hjul. Ibland har också denna sorts ufonauter överraskats mitt under reparationsarbete. En har hotat frågat ut ett vittne om honom själv, trakten där han bor osv.

Denna typ har observerats i Tyskland, Frankrike, Peru och Förenta Staterna. Ogonen är av normal form och storlek. Varelserns längd varierar mellan 85 cm och 120 cm. Huvudet är stort och skalligt, hakan som regel spetsig, käkbenet framskjutande. Näsan har normalt utseende. I något fall anges munnen se ut som en smal springa. Karakteristiskt är det kraftigt utvecklade bröstpartiet och de korta, smala benen. Uppträdandet är vänligt eller skyggt. I något fall uppges en varelse av detta slag ha brukat ett vapen, med vilket han förlamat vittnet. Inga samtal har förts.

Varelser av det här slaget har observerats i omkring tio rapporterade fall. Kroppen är täckt av hår. Varianter anses inte existera. Storleken ligger mellan 90 cm och 120 cm. Även ansiktet är hårigt och ögonen beskrivs som "stora". Endast i något fall har man iakttagit något slags kapplikanande beklädnad över den håriga kroppen. Uppträdandet är i allmänhet skyggt men i ett par fall rapporteras försök till vänligt närmande samt två fall av fiendtlighet. Några vittnen uppger, att de sett sådana varelser bära ett rorformigt vapen som avgav ett bländande ljus. I två fall sägs varelserna ha tilltalat människor på ett okänt språk. Iakttagelser gjordes 1954 i Frankrike och Venezuela.

Ett tiotal observationer av denna typ har gjorts. I samtliga fall uppges varelserna ha bunt dykarcyklar. De är av inordellängd eller något över medellängd. Varianter har inte iakttagits. Längden varierar mellan 160 cm till 200 cm. I tre fall sägs man, att hjälmarna var genomskinliga och det var alltså möjligt att iaktta ansiktet. I ett fall uppges ansiktet vara långsmalt med två djupt liggande ögon. I ett annat fall betecknas typen som "kaukasisk". Hutfärgen beskrivs som vit och kroppen som smidig. I sex fall uppges den ha varit genomskinlig. I andra fall har varelserna en tätt åtsittande dräkt som liknade gummi. Uppträdandet betecknas som vänligt. Vid ett tillfälle "sogs" ett vittne in i ett UFO men fordes sedan ut igen. Varelserna bär ej vapen. I två fall har ett vittne tilltalats på ett för honom okänt språk. Omkring 20 varelser har iakttagits i Argentina, Spanien, Brasilien, Bolivia, Italien, Förenta staterna och Filippinerna.

Det verkar sannolikt, att människor blivit bortförda av dessa "förmedlare" och det verkar också, som om flera kontakter finns mellan ufobesättningarna och människor. Ett vittne har sett en människa sälla sig till piloterna. En bil står med avbländat ljus och väntar på att ett UFO skall landa.

Ufonaut undersöktes av jordisk läkare

2. De småväxta teknikerna. Det största antalet ufobesättningar utgörs obestriddligen av "de små teknikerna". De är korta till växten (mellan människomått och 50 cm) men har vissa fysiska drag som skiljer dem från människor. I några fall berättas om ytterst små "människor". Oftast är de omkring 100 cm långa.

Väsentliga kännetecken är:

Stort huvud, ofta täckt av mask eller kapuschong. Kal hjässa, luftslang eller antenn. Ogonen är stora, kulförmiga, intensivt lysande, ofta mycket glänsande eller avgivande orangerött ljus. Huden är grön eller grönaktig.

Hakan är spetsig. Näsan är platt till formen eller saknas helt. Mycket lång näsa förekommer. Oronen är långa. Munnen är smal eller saknas, ibland har den en helt "omöjlig" form. Lemmarna är smala när man ser dem utan skyddsdräkt. Fall av härbeklädda varelser eller väsen med enbart hårig överkropp rapporteras. Händerna väcker ofta uppmärksamhet genom sin kloform eller den känsla av rå kyla de förmedlar. Men dessa effekter kanske åstadkommes av specialhandskar.

De är ibland iförda skyddsdräkter, men oftare bär de glänsande eller lysande kläder och nästan alltid hjälm. Ibland är denna hjälm genomskinlig. De styr mycket rörliga farkoster, avsedda för detaljgranskning av jordytan och väl lämpade för landning. Farkosterna verkar vara avpassade efter besättningsmedlemmarnas storlek. Om piloterna är ca 1 meter långa använder de också gärna UFOs som är 1 meter höga.

Ofta har man också iakttagit hyte av piloter. Ibland sysslar de små piloterna efter landning med reparationer, och de rör sig då på alla möjliga sätt. Det verkar som om jordens dragningskraft därvidlag skulle vara gynnsam för dem.

Ett mycket intressant fall rapporteras: en av besättningsmedlemmarna har fått undersöka sig av en jordisk läkare! Denne kunde konstatera sällsamma hjärtljud.

Ibland talar de tyska, engelska, spanska...

Kan de flyga eller styrs de i sina rörelser av UFO? Man har lagt märke till att det ibland finns en förbindelse mellan ufonauten och hans farkost. Ofta bildas nämligen ett moln just innan varelserna åter går in i farkosten.

Då och då har de hämtat vatten i glänsande hinkar. Det verkar som om samlande av markprover är deras huvudsakliga sysselsättning. Stenar, djur, kaniner, höns, kor är också intressanta för dem. Försök har gjorts att fånga en hund och en häst. Bland planter som varit föremål för deras uppmärksamhet kan nämnas druvor, blommor, tomater. Vidare saker som cigaretter, strumpor, gödningsmedel, bensin m m.

Ofta bär de små teknikerna olika slag av behållare och föremål, som har sin särskilda bestämning. De bär cylindrar på ryggen, svarta lådor eller boxar med sladdförbindelser, gascylindrar eller "strålkastare".

En del utforskar havet i grodmansdräkt. Andra åter tycks inte ha något annat intresse än att bara visa sig för människor. De promenerar helt lugnt omkring och lämnar i vissa fall lysande spår efter sig. De talar med varandra på ett oartikulerat språk, än i viskande ton, än med grytningar eller med pipiga stämmor, som är helt oförståeliga.

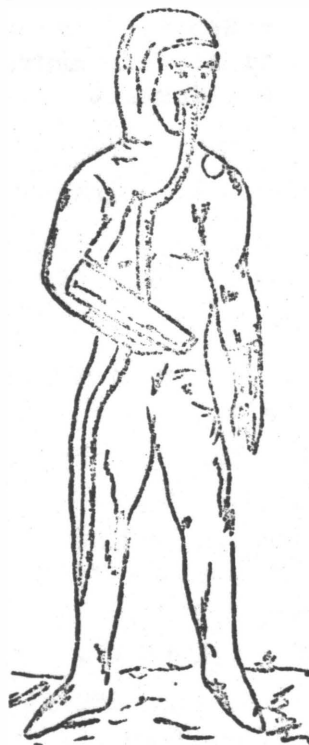
Hos vissa av dessa varelser förmärks ett begripligt språk. På dålig engelska har man hört uttryck som "vi vill ha en hund...." "lite vatten...." "vi är vetenskapsmän...." "en av oss känner er". På spanska: "kliv ombord..." "vad tjänar det här livsmedlet till?...". På Mars tar vi vår näring ur atmosfären. Den blir alltmer sällsynt..." På italienska: "vi kommer med ett fridsbudskap till er...".

Är kanhända dessa meddelanden ibland bandade? I en del fall måste man nog anta det. Stämman verkar metallisk eller förefaller att komma ur ett rör eller direkt ur farkosten.

Från 1966 finns det belegg för att "de små teknikerna" perfekt behärskar vittnets språk. Spanska: "Var vänlig och skatta läkare..." "vill ni inte följa med. Vi behöver en människa..." "Jag vill att ni skall följa med så att ni skall få lära känna mycket avlägsna världar..." "kom med oss till långt avlägsna rymmar..." "där är det gott för människor att vara". Portugisiska: "Gå inte er väg, jag kommer tillbaka i morgon..." "om du inte stannar, tar vi med din familj...".

Fyra iakttagelser har gjorts. Denna typ bär rymddräkt. Varianter har ej iakttagits. Längden varierar mellan 200 och 250 cm. Huvudet är av normal form och i stort sett balt. I något fall rapporteras en varelse med långt hår, sannolikt av kvinnokön. Ansiktet har endast ett öga mitt i pannan som i ett fall avgav ljus. Varken öron eller näsa har kunnat iaktas. I tre fall har man på hjälmen kunnat se en liten "lempa" som avgav ljus. I tre fall var uppträdet vanligt, trots att varelserna blev angripna av vittnena. De har ej vapen, men då de angreps av vittnena blev dessa på ett mystiskt sätt förklamade i händerna. Observationer har gjorts i Argentina, Brasilien och Chile.

Omkring fem iakttagelser har gjorts. Några av dessa utonauter bär andningsmask med slang som täcker en del av ansiktet. Varianter har ej iakttagits. Längden varierar från "liten" i två till till 170-200 cm i andra fall. Kroppen uppges vara kraftig, massiv; handen har fyra fingrar och fötterna som täcks av dräkten, uppges ha "skrynklig" vrist. I två fall rapporteras fiendligt uppträde och i andra fall vänligt. En varelse på två meters längd bär ett reformigt vapen men gjorde inte bruk av det. I två fall rapporteras samtal som förts mellan utonauten och vittnen på portugisiska och engelska. Iakttagelser har gjorts i Iran, Australien, i eranta staterna och Brasilien.

Man får hålla i minnet, att deras uppträdande ej alltid är fredligt. Många visar fruktan och tycks vara rädda för blixtrande ljus. Andra är aggressiva och anfaller hus och människor. De reagerar ofta genom att sända ut ljusstrålar, som ger brännskador och förlamningar. Det är sant att de ofta handlat i nödvärn, ty de fruktar skott från människors vapen.

De gör också ofta vänskapliga åthörder. En pojke säger sig till och med ha blivit omfamnad. Det förekommer, att de ger människors föremål, ett prov på en metall, som ej förekommer på jorden eller ett med tecken fullskrivet papper.

De träder också hjälpsamt emellan i särskilda fall: en flicka helas från kräfta. Patienterna på en anstalt för psykiskt sjuka lugnas. Medicinsk undersökning av en människa företas och sjukdomsbilden klagas.

Kort sagt tycks de små teknikerna framför allt syssla med att samla prover och företa experiment. Plantering av för oss människor okända grönsaker eller bestrålning av jordisk vegetation förefaller möjlig. Många gånger föreligger en viss yttre likhet med folkslag på vår planet, t ex med japaner och lappar. De kan därför ge intryck av att vara av jordiskt ursprung.

Behärskar okända naturlagar på fulländat sätt

3. De stora iakttagarna. Dessa förekommer sannolikt inte lika ofta som de små teknikerna. De har samma proportioner som människor och liknar dem mera. Storleken varierar mellan 180 cm och 300 cm. Ofta rapporteras de vara ljushylla och har hår med glänsande färg. Några uppges ha mörk hy och kal hjässa. Många gånger har man intryck av skönhet, vänlighet, intelligens. De har ingen skyddande klädsel men bär ibland hjälm. Kan dessa varelser härstamma från jorden? Eller kommer de från en planet, som har ungefär samma villkor som vår? Kanske har de anpassat sig till vår jord genom många besök här. (Man läser i myter och legender ofta om liknande typer). Likväl har de många särdrag, som gör dem gåtfulla för oss.

De bär ofta hela dräkter i pastellfärger eller lysande, metalliska kläder. Även svarta, glänsande dräkter har rapporterats. Ibland är endast en del av klädseln lysande. Bältet är för det mesta brett och spelar en viktig roll.

De rör sig på ett karakteristiskt sätt. De kan glida fram som på skidor och man har sett dem löpa på ljusstrålar. De svävar och flyger. De är osårbara för kulor men reagerar på angrepp genom att förlama angriparen. Denna förlamning medför också förlust av medvetandet. Iakttagare meddelar också, hur dessa varelser i ett slag försvunnit eller framträtt på ett halvt genomskinligt sätt. Effekten förefaller att utgå från instrumenten i deras händer. Det kan röra sig om stavar eller kulor. Möjligheten av suggestion kan ej uteslutas. Deras språk är för människor obegripligt men ofta har vittnena fått meddelanden på telepatisk väg.

Dessa meddelanden kan t ex utgöras av en inbjudan att stiga ombord på en rymdfarkost eller också sägs, att varelserna övervakar jorden. De intalar vittnena, att de vill dem väl och att de kommer från en planet, där frid och harmoni råder. Observatorerna känner sig ofta dragna till väsendena genom deras gestor.

De tycks inte kunna något jordiskt språk perfekt utan nöjer sig i allmänhet med att se på människor med ett välvilligt eller leende uttryck i ansiktsdragen. De varnar för att komma i närheten av ett UFO vid start. De är inte fiendliga och lovar att återvända till ett och samma vittne.

På jorden iakttar de landskapet, samlar prover, stenar och planter. I ett fall uppges de ha belyst de växter de samlat in. Man har sett dem stoppa korta rör i marken för att därefter dra ut dem. Några av rymdvarelserna har viktiga "missbildningar": ögonen är smala, franskjutande, glödande. Ett enda öga, placerat mitt i pannan, kan förekomma. Ibland är denna typ försedd med tre ögon. Huvudet är stort. Några av de sedda varelserna har varit helt eller delvis genomskinliga.

De stora iakttagarna liknar i mycket människan men är tydligare i tekniskt avseende oerhört överlägsna. Det förekommer tillfällen, då vittnena svarare tycks ha berunnit sig inför hastigt försvinnande projektioner, framför en bild eller skärm svarare än framför ett levande väsen. I stort sett tycks människan själv vara deras främsta intresse.

De undviker "dena världens store" och visar varken aggressivitet eller rädsla. De låter sig ofta betraktas och verkar vilja vänja oss vid deras närvaro. Den hållning man finner hos dem utstrålar symmetri och respekt för människan och liknar därför den inställning man kan finna hos fotografer men större som specialitet.

SLUMP ?

Vid en jämförelse mellan presidenterna Lincoln och Kennedy finner man många märkliga överensstämmelser.

1. Båda presidenterna var engagerade i arbete för medborgeliga rättigheter åt negrerna.
2. Lincoln valdes in i kongressen 1847, Kennedy 1947.
3. Lincoln valdes till president 1860, Kennedy 1960.
4. Båda presidenternas fru miste en son genom dödsfall under den tid de bodde i Vita Huset.
5. Både Lincoln och Kennedy dräptes på en fredag och i närvaro av sin hustru.
6. Lincolns sekreterare, som hette Kennedy, rådde presidenten att inte gå till teatern (där han mördades). Kennedys sekreterare, som hette Lincoln, rådde Kennedy att inte åka till Dallas.
7. Båda männen sköts i huvudet.
8. Deras efterträdare, som båda hette Johnson, var sydstatsbor, demokrater och hade tillhört senaten.
9. Andrew Johnson var född 1808, Lyndon Johnson 1908.
10. John Wilkes Booth (som mördade Lincoln) var född 1839, Lee Harvey Oswald 1939.
11. Både Booth och Oswald var sydstatsbor och gynnade impopulära rörelser.
12. Boston Corbett och Jack Ruby mördade respektive Booth och Oswald innan deras offer ställts inför rätta.
13. John Wilkes Booth och Lee Harvey Oswald har lika många bokstäver i sina namn, lika så de båda Johnson (13 bokstäver) samt Lincoln och Kennedy (7 bokstäver.)
14. President Lincoln mördades i Fordteatern, president Kennedy i en bil av märket Lincoln, tillverkad av Ford.

Sedan 1840 har alla presidenter som valts med 20 års mellanrum, dött under sin ämbetsperiod.

1840 valdes William Henry Harrison. Han dog i lunginflammation 1841.

1860 valdes Abraham Lincoln. Han mördades 1865.

1880 blev James A Garfield vald. Han mördades 1881.

1900 omvaldes William McKinnley men mördades 1901.

1920 valdes Warren G Harding. Han avled 1923 efter en magsjukdom.

1940 omvaldes Franklin D Roosevelt, vilken avled som president 1945.

1960 blev John F Kennedy vald. Han mördades 1963.

I amerikans historia har det endast varit två presidenter, valda med 20-årsintervaller, som inte dött i sitt ämbete. (Om man tar 1840 som utgångspunkt i beräkningen). Båda dessa presidenter valdes före 1840: Thomas Jefferson blev vald 1800 och James Monroe återvaldes 1820. Endast en president som dött under sin ämbetsperiod, passar inte in i 20-års-cykeln: Zachary Taylor som valdes 1848 och dog i en magsjukdom 1850.

24 presidenter som inte valts med 20 års intervaller (med 1840 som utgångspunkt) har inte dött i sitt ämbete. Hur stor den statistiska sannolikheten kan anses vara för en sådan rad av händelser skall inträffa, finns det olika meningar om. Enligt The Fisher Exact Probability Test är chansen 0,00004 eller mindre än på flera tusen. En matematiker Michael Capobianco har kommit fram till 0,012, vilket betyder något gynnsammare än en chans på hundra.

Men historiska händelser är svåra att beräkna statistiskt. Många oberäknerliga faktorer kan spela in. Kanske raden av sju presidenter inte är så märklig, kanske mindre märkligt än att få tolv rätt på tips.

Astrologer har pekat på konjunktioner mellan Jupiter och Saturnus som förklaring till den olyckliga 20-års cykeln.

Konjunktion mellan Jupiter och Saturnus, de två största planeterna i vårt solsystem, har sedan urminnes tider befunnits indikera regeringars störtande eller statsöverhuvudens död, när en nations horoskop passerar till cyklen. I Förenta staterna skedde den förklaring som innebar nationens födelse kl 2.17 på förmiddagen den 4 Juli, 1776 i Filadelfia. Saturnus regerade då åt det åttonde huset (döden) och regerade tillsammans med Uranus i det tionde huset (ledarskap). Saturnus var också 90 grader (en oförmånlig vinkel) från Jupiter och Mars (våldets planet). Således skapar denna astrologiska profil en känslighet för Jupiter-Saturnus-cykeln hos Förenta staternas presidenter.

Astrologin indelar zodiakiens 12 tecken i fyra element: eld, jord, luft och vatten - 1842 var Jupiter och Saturnus i konjunktion i Stenbocken, 1861 var de i konjunktion i Jungfrun, 1881 i Oxen. 1901 var dessa planeter i konjunktion i Stenbocken, 1921 i Jungfrun, 1941 i Oxen och 1961 i Stenbocken. Sju presidenter dog då deras presidentperiod hade en konjunktion mellan Jupiter och Saturnus i ett jordtecken. Det var visserligen en konjunktion mellan Jupiter och Saturnus i Jungfruns stjärnbild, som är ett jordtecken, Under Jeffersons regering, men 1821 under Monroes presidenttid var konjunktionen i Vådens stjärnbild, som är ett eldtecken. På grund av att konjunktionen 1981 är i Vågens stjärnbild, ett lufttecken, förutsäger Astrologen David Williams att den 20 åriga döds-cykeln nu kommer att brytas. På astrologisk grund förutsade A Morrison (1957), David Williams (1960) och Oliver Pryor (1960) Kennedys fränfälle under hans ämbets-tid.

Abraham Lincolns son, Robert, fick meddelande om att hans far hade skjutits och anlände till teatern just som presidenten bars ut. 1891 då Robert Lincoln var krigsminister i Garfields regering, skulle han följa presidenten till ett möte i New Jersey. Robert Lincoln kom fram till stationen just som den dödligt sårade Garfield bars bort från byggnaden. 1901 inbjöd McKinley Robert Lincoln att förena sig med honom på talartribunen i Music Hall i Buffalo. Robert Lincoln kom till Music Hall då den träffade presidenten bars ut till en ambulans. På grund av dessa tre händelser tänkte Robert Lincoln att det vilade en förbannelse över honom.

När Abraham Lincoln mördades hade en soldat vid namn John Parker, som avdelats som vakt i Fordteatern, lämnat sin post. När McKinley sårades dödligt, avväpnades ildådaren av en bredvidstående vid namn John Parker.

Anna-Nita Nilsson/SAT

KÄLLA: Sökaren Nr 1 1968. Årgång 5.

UFO-Huvudtyper: - I Fjärrstyrda sonder sk.
(Telemeterskivor).

Storl: Från ca 10 cm till 3 m.

Form: Kula eller diskusform, vanligast.

Färg: Silver (grå) om dagen, blå, gul, röd
eller andra färger i mörker.

Avancerade observations och registreringssonder. Kan antagligen registrera tankevägar. Landat objekt visar geleaktig konsistens. Vissa tecken tyder på att dessa "telemeterskivor" är utsända från större moderskepp.

- II Rekognocerings-skepp
(Flygande tefat)

Storl: Från 3 till 30 m. Oftast 10 m $\emptyset$

Form: Tefats eller klotformiga, skiva med kupol

Färg: Metallisk om dagen. Blå, röd eller gul om natten.

Den mest sedda typen, Miljoner människor över hela världen har sett den. Ofta i formation och med hastigheter upp emot 12.000 Km/tim är uppmätta.

- III Operationsfartyg.
(Ledsagarskepp)

Storl: Från 30 till 60 m ca.

Form: Torped eller raketformad.

Färg: Som ovan.

Observeras nästan alltid en och en, och aldrig lågt över marken. Ofta kan man iakta lysande gluggar.

IV Moderskepp
(Hangarskepp).

Storl: Från 300 till 3000 m ca $\emptyset = 1/8$ av längden

Form: Cigarrformad eller cylinder-form.

Färg: Grå (metalliska) om dagen, lysande om natt.

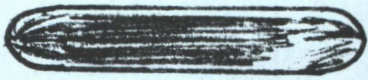
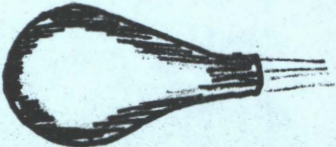
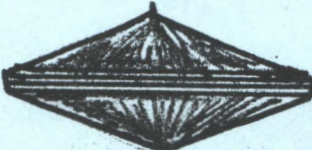
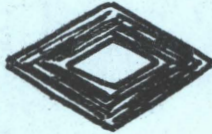
Observeras mycket sällan nära jorden. Blir oftast upptäckta av radar, uppmätt höjd ca 8 km. Man tror att det rör sig om operationsbaser för UFO'n av rekognoceringstyp. (Modell II).

Rapporter om mystiska himlafenomen strömmar oavbrutet in från alla delar av Världen. Det är realistiskt att räkna med över tusentalet fall per år enbart i Sverige. Åren 1971-72 fick UFO-Sverige kännedom om ca 500 av dessa händelser. Av undersökta fall betecknas ca 30 % som delvis eller helt oförklarliga i förhållande till "naturliga" eller av människan konstruerade objekt.

Källa; UFO-Information Oslo, Norge. UFO-Sveriges Introduktionshäfte.

UFO-TYPER:

Dessa typer har varit synliga 2.
eller flera gånger.

			
Adamski-typ ca. 10 m. diameter.	Stor tallrikstyp diameter ca 10 m.	s.k. moderskepp. 300-3000 m	Sylinder-objekt.
			
"Gammal" UFO-typ	"Saturn-typ"	sett över Afrika 1951 ca 70 m	Objekt fotograferat över Calif. 1957
			
Typ fotograferat 1950 och 1954	Fotogr. Brazil. 1958	Objekt 1948	Raketlik. fotogr. i Italien
			
Typ sett 1947 7 m diam.	Typ fotograf. Brazil och Calif.	Ovalt obj. 1952 25 m lång ca.	Typ sett i USA och Italien.
			
Kupolformat	Typ fotogr. Calif. och Oregon.	Cigarrform. med getstråle 1952	Kulformad från 20 cm
			
Variant av kupol- typ	Fotograf. New Mex- ico 1963	Cigarr-format moderskepp	Snurrformat
			
Tallrikstyp 1965	Fotogr. Calif 1965 10 m D.	Flygplansliknande objekt fotogr. 1952	Typ fotogr. 1961 Bl. i USA
			SALA AMATÖRFÖRENING f. Tvärvetenskap c/o MATS NILSSON Ö. Thulegatan 43 733 00 SALA Tel. 0224/121 82 Källa: Knut Ascheim UFO-Information Oslo
Fotogr. i Korea	Skivformat obj. 1950	Cylind. med vingar	